TARI ISTVÁN

Nyomok

Fölszántották
dűlőutainkat
Eltörölték a
föld felszínéről
Tanyáinkat
s miután azt hitték
Teljesen a
feledésre bízták
Végleg fölszámolták
nyomainkat
Most lázasan
keresik azokat
Hiszen az egykori
tanyák helyén
A hosszú időn
nemzedékeken
Át pihentetett
zsíros földeken
Másként nő minden
sokkal gyorsabban
Erőteljesebben
szökik szárba
A zöld ami
még a legkorszerűbb
Magtermesztést
is jól megzavarja

Performansz
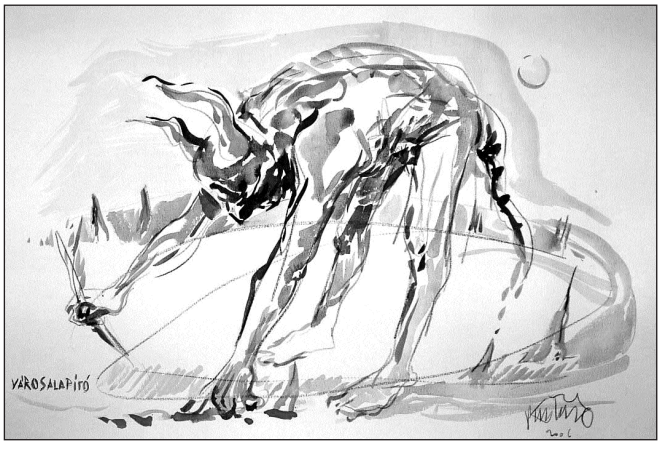
áll a sovány közjogi méltóság
az egykor ellenforradalomnak
nevezett forradalom legújabb
emlékműve előtt mely sokszínű
pompás megvilágításban fényes
óriási ékként túr a roppant
tér kőkockáiba és amikor
a megemlékezés virágával
határozottságot színlelve a
figyelem fénykörében megindul
nagyon magányosan a tömegből –
mintha csak egy, a közönségét is
mozgósító és túlméretezett
performansz lenne – jól hallhatóan
skandálni kezdik a szárnyra kapó
szállóigét: el-kúr-tad! el-kúr-tad!